

„PAVASARIO DELNUOS UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms.

Pilaitiškė Lida TAMULEVIČIENĖ viena ištikimesnių ir aktyvesnių pilaitišku poezijos pavasarių dalyvių. Jos eilių galima aptikti ne tik Pilaitės giesmininkų posmų rinktinėse. Retsykiais savo poezija pasidalina ir Vilniaus universiteto Chemijos fakulteto, kurio bibliotekoje dirba, laikraštyje „Acetonas“. Lidos eilės paprastos, bet visada gyvastingos ir aktualios. Jos apie nepaprastą paprastą gyvenimą.

Laikas

Šimtai jo išraiškų,
šimtai vardų.
Gegutės laikrody ku-kū!
Šakelė sakuros,
kraitelė obuolių,
o veidrody
šimtai žmogaus veidų.
Tik-tak gyvenimo kely.
Brūkšnelis antkapy
tarp skaičių aštuonių.
Grūdelis po dangaus skliautu.
Jis visas tavo, bet jo neturi,
tik žemė delnuose byri.

Rugpjūčio nakties akimirka

Žvaigždžių lietus.
Nebesuspėji sugalvoti noro.
Tiktai geri dangaus artumą ir nuo tylos girtėji,
pamiršdamas metus ir savo laikinumą.
Ir taip gražu, kad verkti noris
ir visą žemę apkabinti.
Tokioj tyloj širdis prabyla
ir kalba apie šventą jungtį su žeme.
Paskui į dangų kyla
palikdama kaip tarpininkę čia mane.